

همچه تأسیسی در هیچ خطی از خطوط ایران نکرده و برای حمل و نقل اشیاء پستخانه محتاج است که با کمیانی دیگری کنترات بینند و معاونت یک همچو قانونی مجلس مباید و میخواهد انحصر حمل و نقل مسافرین را بآن اداره بدهند بدون اینکه از برای آن در قانون میزانی معین کرده و حقیقی منظور شده باشد که این حمل و نقل از روی چه زمانی از روی چه مأخذی باشد و فرسخی چنداز مسافرین و یا از هر منی چند بگیرد این یکچیزی غریبی است که شاید بعد از اسباب رحمت مردم بشود بنده عرض مبکنم قانونی که نوشته میشود باید طوری نوشته شود که اسباب آسایش و رفاهیت عامه باشد طوری که وقتی از مجلس گذشت تمام افراد مردم وظایف خودشان را بدانند و تکلیفشان معین باشد که اگر کسی بخواهد از اینجا بقم حرکت و مسافت نماید خود را با درشکه یا کالسکه یا گاری یاد بگیرد بداند که باید برود در اداره پستخانه و اداره پست خانه هم لوازم مسافت حمل و نقل او را کاملاً مهیسا کرده و میزان قیمت کرايه هم در دستش هست و میداند از روی چه میزان کرايه بدهد اگر بنا باشد این قانون بطور اجمالی از مجلس بگذرد و امتواز حمل و نقل مسافرین را مجلس به اداره پستخانه بدهد بدون اینکه در این قانون معین گذشت که اجرت حمل چقدر و از روی چه مأخذ است مثلًا با درشکه از قرار فرسخی چقدر و با دلیجان یا گاری چقدر و کرايه محدودات از روی چه مأخذی باشد آنوقت ممکن است یک اختلافی ما بین اداره پستخانه و سایر مردم تولید شود مثلًا مسافرین می بینند اگر بخواهند یک درشکه از اینجا تا فروزی از غیر اداره پستخانه کرايه گذشت ممکن است به جهل یا ینجاه توان کرايه گذشت و از اینجا بقزوین مسافت کنند در صورتیکه انحصر از اداره پستخانه باشد ممکن است بگویید من صد توان یا صد ینجاه توان میگیرم و یکمقدار بی مأخذ و بی اندازه بگیرد آنوقت تکلیف این مسافرین و عامه مردم چیست و ناجار آن بیچاره مجبور هستند که هرچه اداره پستخانه با آنها تعامل کند اطاعت نمایند و این خلاف رویه است که باید مجلس شورای ملی انذاх گذند و مجلس آباید طوری قانون وضع کند که اسباب آسایش عامه را فراهم نماید اما راجع بر اسلام و مکتبات هم یک چیزهایی در این قانون نوشته شده است که تصور میکنم مردم بواسطه آنها خیلی دچار زحمت خواهند شد زیرا وقتی که ارسال یا کشت و مکتبات باداره پستخانه منحصر شد اگر یک کس بخواهد از اینجا یک کاغذ معمولی یک نفری در قم و یا یک تجارت خانه بنویسد چه راجع بکارهای شخصی باشد یا کارهای نوعی نمیتواند در این قانون برای مخالفت کنند بغضی چریمه ها هم معین شده این هم در واقع بنظر بنده خیلی غریب میاید و این مناسب با وضع و مقتضیات مملکت ما ندارد حالا دیگر داخل در آن مواد نمیشویم و وقتی که داخل در مواد شدید نظریات خودم را هر ضمیکنم و حالا همین قدر هر ضمیکنم که بنده این قانون را از این نقطه نظر که از برای مسافرین و بنده آن ها یک میزانی معین نکرده ناقص میدانم خوب است که در اینجا یک زمینه معین نمایند و در قانون مطرح شود

مجلس داده نشده است لذا قانون پستی که از کمیسیون گذشته بود دیروز طبع و توزیع شده است اگر آقایان ایرادی نداشته باشند جزء دستور امروز بشود.

سردار معظم - جمهه حاضر نشدن قانون تشکیلات مالیه ولایات این بود که کمیسیون در نظر داشت که هیئت دولت در آن خصوص تجدید نظری بگذند و تصمیم خودش را مجلس پیشنهاد نماید و اما علت اینکه موافق نشد لایحه دخانیات یا مستقلات را مجلس تقدیم کند هیئت که متأسفانه یکی دو جلسه است تمام اعضاء کمیسیون قوانین مالیه حاضر نمیشوند و باین واسطه میخواستم در جلسه رسمی از آقایان تمنا گشتم که تمام اشان در موضع مقرر حاضر شده و طوری کنند که آن اوایح ذودتاز کمیسیون بگذردو یا گفرو هم کمیسیون قوانین مالیه کسر دارد خوب است مقرر فرمایند آن یکنفر را انتخاب کنند

رقیس - بسیار خوب اعلام بشود و امروز انتخاب خواهد شد از قرار یکه بنده شنیده ام گفته شده بود که تا قانون تشکیلات مالیه از کمیسیون نگذرد درسایر قوانین که فرستاده اند شور نمیگذند اما بنده به آقایان اعضاء کمیسیون هر ضمیکنم که حق تقدیم و تاخر قانون راجع بخود مجلس است کمیسیون باید از تمام قوانین که بانها رجوع شده است نظریات خود را نموده و رایورت بدهد آن وقت مجلس هر یک را بخواهد جزء دستور فرادری دهد حالا در اینکه امروز در قانون پستی شور بشود ایرادی هست یا نیست گفته شد خیر یس مذاکرات در کلیات قانون است

حاج شیخ اسدالله - قوانینی که در هر مملکت وضع میشود باید تمام مناسبات آن مملکت را با آن قانون بسنجند و آنوقت آن قانون را از برای آن مملکت وضع گشته این قانون پستی دیشب به بنده رسید و یک نظر اجمالی در آن گردم اگر چه نتوانستم کاملاً در این قانون دقت نظر بگنم ولی آنچه را که بطور اجمالی بضرم رسید چند مطلب است که در نظر گرفته عرض میکنم این قانون گویا یک ترجیم است از قوانین خارجه و درست مناسبات را با مقتضیات مملکتی نسنجیده اند مثلاً در این قانون حمل و نقل مسافرین و بنده آنها را بداره پست انحصر میدهد بعد در آخر آن می نویسد این اند ممکن است بکمیسیون ارجاع گذید در شور دوم مذاکره شود. در اینکه جلسه آتبه روز پنجشنبه باشد مخالفی هست (گفته شد خیر) (مجلس یکساعت قبل از غروب ختم شد)

(بعض مون ذیل قرائت شد)

(دایره پرسنل و ملازمات)

ماده ۶۶ - وظایف دایره پرسنل و ملازمات وزارت مالیه مطابق نظامنامه مخصوص وزارت اقتصاد مین میشود

رقیس - در اینجا مخالفی هست

(اظهاری نشد و ماده ۶۷ بعض مون ذیل قرائت شد)

ماده ۶۷ - وظایفی که در این قانون برای مستخدمین مالیه مقرر است شامل تمام مستخدمین داخلی و خارجی خواهد بود این نکته در ضمن کنترات مستخدمین خارجی قبضه دولا آن کنترات از درجه اعتبار ساخته است

رقیس - در اینجا هم مخالفی نیست ماده ۶۸ قرائت میشود

(بعض مون ذیل خوانده شد)

ماده ۶۸ - این قانون پس از تصویب مجلس شورای ملی و رسیدن بصیره های این پی وقوع اجراء کناره میشود

رقیس - در اینجا هم مخالفی نیست - شوراول قانون تشکیلات ختم شد قانونی کاراجع به تشکیلات ولايات بود در کمیسیون حاضر شده است یا خیر

سردار معظم - خیر هنوز حاضر شده شاید تایپشنبه حاضر شود و مجلس تقدیم کنیم

رقیس - قانون پستی چطور.

میصر الملک - قریب با تمام است برای روز پنجشنبه مجلس خواهد آمد.

رقیس - چون کار دیگری نداریم اگر مخالفی نباشد جلسه را ختم میکنیم و جلسه آتبه میماند برای روز پنجشنبه س ساعت بفروب مانده

ناصرالاسلام - پیشنهادی که بنده گردد بود در قابل توجه بودش رأی نگرفتید.

رقیس - همچه پیشنهادی اینجا نیاورده اند ممکن است بکمیسیون ارجاع گذید در شور دوم مذاکره شود. در اینکه جلسه آتبه روز پنجشنبه باشد مخالفی هست (گفته شد خیر) (مجلس یکساعت قبل از غروب ختم شد)

جلسه ۳۳

صورت مشرح مجلس روز پنجشنبه
پیش و یکم شهر جمادی المأیه ۱۳۳۳

مجلس تقریباً دو ساعت و نیم قبل از غروب در تحت ریاست آقای مؤمن الملک تشکیل و صورت مجلس روز یکشنبه ۱۷ قرائت شد

غائبین بدون اجازه - آقایان طباطبائی -

مرآت السلطان

غائبین با اجازه - آقای حاج میرزا اسدالله خان

رقیس - در صورت مجلس مخالفی هست یا نیست

(اظهاری نشد) مخالفی نیست - صورت مجلس تصویب شد در جلسه گذشته برای امروز دستوری میان نکرده بود که بعلت اینکه قانون تمام شده بود آنچه راجع بولایات بود شور اولش شور آن در کمیسیون تمام شده بود و یکی دو فقره قانون مهم هم که کابینه سابق پیشنهاد کرده بود مدتی است بکمیسیون فرستاده ایم از جمله قانون راجع بدخانیات است که هنوز رایورت شد

مواد هم مذاکره شد ولی اگر در بعضی مواد اساسی ایرادی داشته باشند بتوانند اظهار کنند زیرا ممکن است یک قانون محل احتیاج باشد و در بعضی مواد اساسی آن ایراد داشته و غلط بدانند در این صورت بتمام آن لایحه یا قانون ایراد خواهد داشت پس این ایرادات راجع به کلیات است آقای ناصر الاسلام و نظام السلطان موافقند (گفتند بلی)

حاج شیخ اسدالله - بنده هم عجالتتا در کلیات دیگر هر ضمیمه و نظریات خود مرادر مواد رض خواهم کرد.

رؤیس - رأی میکنیم که داخل مواد بشویم یا نه آقایانی که تصویب میکنند این قانون در مواد بشویم قیام نمایند (عده کثیری قیام نمودند)

وزیر پست و تلگراف - آقای محاسب المالک را بست معاونت پست و تلگراف و فوائد عامه بمجلس مقدس شورای ملی معرفی مینمایم

رؤیس - امیدوارم برای دفاع از قانون هم حاضر باشند.

(فصل اول از رایورت گمیسیون پست و تلگراف راجع بقانون پستی بضمون ذیل فرائت شد) **فصل اول** - اداره پست مکلف است که اولاً مسافرین و بنه آنها را با پستهای مقرری و پستهای فوق العاده حمل نماید

ثانیاً - اشیاء مفصلة ذیل را در تمام مملکت قبول و حمل و توزیع نمایند.

یا کات معمولی - یا کات و سایر اشیاء سفارشی و یا کات که حاوی وجود بیمه شده هستند.

امانات پستی سریع السیر - امانات پستی بطنی اسیر کارتهای پستی - جرائد و مطبوعات - مستوره های مال التجاره - اوراق کار - مراسلات راجمة بادارات دولتی که مجاناً حمل و نقل میشود

ثالثاً برواتی (ماندایست) بدهد که در دفاتر بستی داخله مملکت تأدیه شود.

رؤیس - در فقره اول ماده اول مخالفی هست **محمد هاشم هیرزا** - بنده هفته ام این است که چون یا کات جمع فعلی است یا کات ها نوشته شود.

رؤیس - راجع باینجا نبود مذاکره در فقره اول است.

حاج شیخ اسدالله - در این فقره مبنی است اداره پست مکلف است که اولاً مسافرین و بنه آنها را با پستهای مقرری و فوق العاده حمل نماید بنده هر ضمیمه قانون که وضع میشود برای اینست که اجراء شود و برای اسم نیست که مجلس شورای ملی قانون وضع کرده است الان خود اداره بسته این حال در اینجا مبنی است اداره پست مکلف است یعنی باید حمل بکند چه وقت باید حمل بکند بعد از اینکه این قانون از مجلس شورای ملی میگذرد البته باید قابل اجرا باشد تا بتوان اداره پست را مکلف نمود و حال اینکه قابل اجرانیست و شاید چند سال دیگر هم نباشد این قانون را بموضع اجرابگذارد بنده نمیدانم این چه تکلیفی است میگنند در حالتی

این انحصار را با دارا پست میگند و مواقف قوانین مملکتی و مطابق نظامنامه بتصویب دولت میرسد ترتیب حمل و نقل را معین خواهد کرد.

حاج شیخ اسدالله - اینکه آقای مخبر

که از قرار فرسنگی چند و هر مترا چقدر کرایه باید داده شود تا مردم نکلیف خود را با اداره پست بدانند و اسباب زحمت آنها فراهم نشود **بهره اهل مملکت** مخبر کمیسیون - اولاً اینکه آقای حاج شیخ اسدالله ایراد کردند که این قانون ترجمه از قانون خارجه و بی ربط است بنده عرض میکنم این قانون ترجمه قانون خارجه نیست اولاً بنده هر ضمیمه که حکماً ترجمه است هر ضمیمه که ترجمه نیست دلیل آوردن باینکه برای این اثبات اینکه ترجمه نیست دلیل آوردن باینکه این قانون در مجلس دوم شده است بنابراین ترجمه قوانین خارجه است و اما راجع باینکه فرمودند قیمت هلوق نسبت به محلها فرق میکند و باین واسطه نمیتوان میزان کرایه را معین کرد بنده تصدیق دارم که علیق و اجتناس مختلف است ولی عرض میکنم قانون گزار و قیمه که میخواهد قانونی را وضع بکند تمام محلها را نسبت به مدلکر میسر جد و آنوقت یک میزانی برای قیمت آن تصور میکند و آنوقت یک میزانی برای قیمت آن معین مینماید ممکن است اداره پست در مسافت از یک نقطه بنده دیگر ضرر بکند و از محلی دیگر نفع زیادی بکند که جران آن خسارت را بنماید بنده عرض میکنم در موقع وضع قوانین مقتن هیچ وقت نباید نظر داشته باشد که در فلان محل قیمت جنس یک قدری ترقی دارد پس نمیتوان میزان معین کرد بلکه باید ضرر و نفع روی هم ریخته و یک حد اعادتی برای آن معین نمود که ثابت باشد وهم روز اختیار کرایه بست اداره پست نباشد که هرچه میل و اراده او است از برای مسافرین معین کند و لازم است که یک قیمت قطعی داشته باشد نه اختیاری که اداره پست برای هر محلی یک میزانی قیمت معین کند و هر سال قیمتی را تبیین بدهد باید بطور کلی قیمت مقطوع باشد تا مردم تکلیف خود شان را بدانند این دو فقره نظریاتی که بنده در کلیات دارم و در ضمن مواد نیز نظریات خود را هر ضمیمه نوشتم

محمد هاشم هیرزا - بعقیده بنده یک قسم از این مذاکره را معین کرد که از دیگران چقدر و از کالسکه یا اسباب چه مبلغ باید گرفت در هر نقطه از مملکت کرایه تفاوت دارد میزان علیق تفاوت دارد خرابی و آبادی راهها تفاوت دارد و نمیتوان از روی یک میزان کرایه را معین نمود و اداره پست در هر خطی که اسب و دستگاه حرکت میکند میزان بدهش میاید و بهمان ترتیب و از روی آن میزان کرایه حمل و نقل را معین میکند واما در خصوص اینکه فرمودند اگر کسی غیر از بسته اداره بخواهد در شکه بجهل یا پنجاه نومان کرایه کند در صورتی که اداره پست دو برابر کرایه خواهد گرفت اداره پست مانع خواهد شد هر ضمیمه اینطور نیست و در هر خطی که اسب و دستگاه حرکت میکند میزان بدهش میاید و بهمان ترتیب و از روی آن میزان کرایه حمل و نقل را معین میکند واما در خصوص اینکه فرمودند اگر کسی غیر از بسته اداره بخواهد هم مردم مجاز و مختار هستند که بهر وسیله بخواهد حرکت نمایند و اداره پست فقط از اشخاص مانع خواهد شد که بخواهد بترتیب پستی در تمام طرق و شوارع مال به بندند و بترتیب چهاری مسافرین را حرکت بدهند این ترتیب را اداره پست از برای کنند مانع خواهد شد و البته اداره پست از برای پیشرفت کار خودش و آسایش مردم هیچ وقت قانونی وضع نمیکند که مردم مجبور شوند باست مسافرت نهایند و سکنه باداره پست وارد شود بلکه بر عکس همه قسم اسباب تسهیل امور را فراهم خواهد کرد و اینکه تا امروز اداره پست توانسته است این کار را بکنند بواسطه این بود که دخل پستی و بودجه مملکتی اجازه نداده امروز که این قانون نوشته می شود و

این انحصار که اداره پست میخواهد فقط راجع به اشخاص است که بتوسط پست یعنی بطور چاپهاری میخواهند حرکت کنند و از برای هموم نیست بلکه همه مردم مجاز و مختار هستند که بهر وسیله بخواهند حرکت نمایند و اداره پست فقط از اشخاص مانع خواهد شد که بخواهد بترتیب پستی در تمام طرق و شوارع مال به بندند و بترتیب چهاری مسافرین را حرکت بدهند این ترتیب را اداره پست از برای اینکه ترجمه باشد زیرا اگر ترجمه باشد و مواقف احتیاجات و مقتضیات مملکتی باشد بهتر آن است از این که ترجمه نباشد و مواقف با مقتضیات نباشد

رؤیس - هر ضمیمه ایراداتی که کرده اند راجع به کلیات بوده راست است که راجع به بعضی

ممنوع است بله ممنوع است باید او را بگیرند و با کجریمه هم از حامل بکنند که پرداز مر تکب خلاف قانون شده است فقط او حق دارد که صورت محاسبه مال التجاره را هم کرده و متعلق بفلان تاجر است همراه خودش بپرسد و سرش هم باز باشد آنهم یا ک توصیه راجع به تسهیل امور شخصی خودش است که اگر در راهی اتفاقی از برای او بیفتد فلان تاجر یا غلان عامل با او همراهی کنند و مال التجاره اورا هبور بدهد این قبیل توصیه ها را می توانند حمل کنند آنهم در یاکت های سرباز و اگر ما بخواهیم حق بدهیم کهر کس بعضی نوشتجات یا یاکات سربسته با خودش بپرداز آن وقت هر مسافری که حرکت می کند دو بار یاکت توی خورجین همراه خودش حمل می کنند مثل ایام قدیم که یاک قاصدی از غلان شهر می آمد و بیست و ز در گوچه ها میدونید کمن قاصد غلان شهرم هرچه کاغذ دارید بدهید که من بدهم و کاغذ های مردم رامی گرفت و بعد از ۲۴ ماه میرفت بغلان شهر و قسمت می کرد اگر ما بخواهیم همان ترتیبات سی سال پیش از اینرا اجرا کنیم یا ک چیز خیلی بدی است والا یستخانه مجبور است که از این ترتیبات جلو گیری کند و چون انحصار با دولت است از این قبیل امورات باید مانع باشد و هیچ هرج و مرچ و عدم انتظامی روی نمیدهد
رؤیسون — گویا مذاکرات در اینباب کافی است فقره ششم خوانده می شود

سادسآ — اوراق راجمهه بساير ادارات حمل و
نقل عمومي که با وسائل حمل و نقل خودشان فرستاده
می شود

رئیس — در فقره ششم مخالفی نیست (مخالفی
نبوت)) فقره هفتم بهضمون ذیل قرائت شد

سابعآ — مراسلات متبادلہ فيما بين دول خارجہ و
نمایندگان آنها (از پیبل سفراء) و وزراء و CONSULS
که در مملکت ایران بسم رسالت متمکنند و در
خورجین های سفارتی بموجب قرار داد دولت حمل و
نقل می شود

رئیس — در فقره هفتم مخالفی نیست. (اظهاری نشد)) فقره هشتم بدین مضمون قرائت گردید
ثامناً — مراسلانی که از نقطه ب نقطه ارسال می شود
که در آنجا پستخانه نباشد

رئیس — در فقره هشتم ایرادی نیست
همه مدحها شم همیرزا — بنده در فقره هشتم عرضی
دارم و پیشنهادی هم کرده ام.

رئیس — پیشنهادی آقای محمد هاشم میرزا

نحوه اند که یک جزء برای نهاده الحاج شود (بمضمون
ذیل قرائت شد) **یه شنیده میکنم یکماده جزء این فصل سیم اعضاه**
شود (در فاصله نقاطی که مسافرین معمولی فیر بسته
زودتر ازیست میرسانند) **محمد هاشم پرزاده عرض می کنم** کلمه مقصود

از انحصار پست خانه آنست که گاغند ها را زودتر از
اشخاص معمولی بر سانند و غالباً در بعضی نقاط اتفاق
افتداده است که یک مطلبی که بتوسط پست یک محل
دیگری میرسد دوباره آنقدر یکه یک مسافر معمولی
طول میدهد طول میکشد مثلاً از سبزوار به بجنورد
۲۰ فرسخ است مسافرین سه روزه میروند گاغند باشد
بمشهد بروند روز هشتم بروند به بجنورد یا از نیشا بور

هیچ همچه مقصودی در اینجا نیست
نظامالسلطان — توضیحی که آفای معاون
فرمودند خود این یک هیب بزرگی است میفرمائید
بعد از آنکه از یک مقام رسی را پورتی رسید آن
شخص را تفتیش میکنند بعد از آنکه معلوم شد
متعلق با مور شخصی است آنوقت مذاکراتی نخواهد
شد در صورتیکه همانطور که آفای ارباب کیسرو
فرمودند اگر اداره یست بخواهد یا کت مردم را باز
کنند و تفتیش نماید این حق را دارا نخواهد بود
و اگر بخواهند تفتیش نکنند از کجا خواهند فهمید
که راجع با مور شخصی است یا از بخار که نمیشود فهمید
بنده گمان اینست اگر این کلام امور شخصی را
بکلی از اینجا بردارند بهتر است و این ماده سلبیست
میشود.
هیچ — این ماده که در اینجا ذکر شده چون
بعضی نوشتجات هست که حامل آنها بعضی اشخاص
متخلفه هستند و این نوشتجات سر باز هستند ولی هنوز
دارد و چنانچه ملاحظه میفرمائید کاغذ های سر باز
سر بسته از انحصار اداره یست خارج کرده اند ممکن
است که یک شخص یک یا کمتر راجع بشخص خود شر
باشد و سرش هم باز باشد و در جیبش باشد در اداره
مامورین یست بینند و بگیرند اینجا این مسئله را
مستثنی کرده که اگر یک کسی یک کاغذی داشته باشد
و سر اباز باشد و راجع با مور شخصی او باشد متعر غرض

او اعواد سد
 رؤیس — مذاکرات کافی است (فقره پنج
 بهضمون ذیل قرائت گردید)
 خامس — بارنامه و صورت حسابهای سربازی
 ک تجارت به مرأهی مال التجاره خود میفرستند و شامل
 مطلب دیگری جز اطلاعات راجعه بتعویل دادر
 مال التجاره نیست
 رؤیس — در اینجا ایرادی هست با نیست
 سردار سهیل — بنده گمان میکنم که باین ترتیب

این انحصار خیلی اسباب زحمت-مردم بشود مثلاً
اینجا ذکر میکند که جز مطلب راجع بهال التجار
نباشد ممکن است يك کسی مال التجاره بواسطه مال
شخصی با مکاری بتفطه میفرستد چهار کاغذ با آن

میتواند که دارای مطالب شخصی است چطور ادار
پست میتواند این مسئله را تفبیش بگنبد و معلوم نماید
همه‌صر السلطان - در قانون راجع به پس
اگر دقت نشود و انحصار آن محفوظ باشد از برآ
دولت تولید اشکال خواهد نمود و خبلی خسارت

دولت وارد خواهد شد و دولت که یاک اداره تاسیس میکند اگر قانون آن دقت نشود موفق با صلاحیت و جریان امور نمیشود باین معنی که اگر ما بخواهیم هر کسی را آزاد کنیم که بعنوان صورت حسان مال التجاره مکاتیب شخصی را پنجاه یا شصت هزار خودش بردارد بیرودگویید راجع به مال التجاره همانرا خودش بردارد لطفاً از این تأثیر امتناع کنید

است و فقط باطهه از یک چنین بیانی اراده باشد
اگر از این قبیل امور جلوگیری نشود ابدآ انتظامات
در امور پست پیدانخواهد شد و ممکن است بعضی های از
را میتوانیم از اینقانون اشتباه کنیم مثل اینکه فلا
تاجر صورت حساب یا بارنامه خودش را اگر بتوجه
مکاری بخواهد بفرستد آزاد باشد و اینکه آقای
سردار سعید فرمودند چند یا کث اگر داشته باشد

محدوده هاشم هیرزا - در بعضی از نقاط ها کاداره نیست است ولی اگر بخواهند بواسطه اداره بفرستن خیلی معطل میشود و ۷ روز میرسد در صورت تبادل اشخاص معمولی بنصف آنمدت میرند مردم از آن مقصود دارند باز میمانند زیرا خیلی از نقاط است که آقای مخبر مسیو هستند که تا از هر طرف کاغذ در پستخانه جمع شود چندین روز طول میکشد حال این که اگر بتوسط اشخاص معمولی بفرستن نصف آنمدت خواهد رسید بهتر این است که اندازه یا نمسیله را پستخانه منحصر نکنیم و بنده پیش میکنم در نقاطی که بتوسط اشخاص معمولی زودت میرسد امتحانش با پست نیاشد که مردم بتوانند راسخ خود را زودتر بر سانند

معدل الدواله - عرض میکنم که در این اگر یک دقیقی بشود مبینید که یك فائده از این در نظر داشته اند و این مطلب را پیشنهاد کردم یا کته افی که بتوسط گماشتن گان فرستاده مشود است از هر شهری بشهری یادآخده هر شهر و مقاطعه از گماشته هم منحصر یعنو که شخصی نیست که است که از طرف یکنفر دیگر قاصد است و کاغذ خصوصی او را میرد و آنجا را که اشتباہ کرده ای چون اداره پست منظورش تعیین است زیرا غایب پستخانه ها مرکزشان در یك شهر یا یك قصبه هست از دهات اطراف کاغذ های میآورند که ای

پستخانه بدهنده از آن مرکز فرستاده شود و مم
است از یک قریب بزرگی روزی صد یا دویست یا
جمع کنند و بدهنده که برکر پست برساند الب
این شخص که حامل این پاکتها است جلوگیری
شود زیرا این شخص یک عملی کرده است که با
پست کمک بوده پس در این صورت اگر در
دقت کنیم میبینیم که این یکچیزی است که از برای
مردم اسباب راحت است و کمان نمیکنم تأمیلی در آن
روئیس - گویا مذاکرات کافی است -

چهارم فرات میشود - (بمصمون دلیل فرات ش رابعما مراسلاتی ک اشخاص مختلفه حامل آن ه ورایج بامور شخصی آنها است

ارباب کیه خسرو - اینجا هم باز از آخر معتبر یک توضیحی مبخواهم اینکه نوشته شده (راجع بامور شخصی خود آنها) آیا مأمورین دچطور میتوانند باهمند راجع بامور شخصی است یا کت را در جیب هر کس بیهند مبگشایند و می

راجح بشخصی است یا نویی است در اینجا چه ملا
کرده‌اند که این عبارت را نوشته‌اند
معاون وزارت پست و تلگراف –
اداره پست بعد از آنکه مطابق این ماده خواست
یک یا گذشت تقاضی بکند بعد از آن خواهد بود
مقامات دسم دارای یک داشتند باشد و بود

آنکه از یک مقام رسمی آن را بورت و سید آن تقییش میکنند و بعد از آنکه تقییش کرد دید پاکت راجع با مرد شخصی است و را بورت دهنده کرده است البته ایرادی نخواهد داشت اینطوره که اداره پست هم روزه جیب و بغل اشخاص تقییش کنند که ببینند کی کاغذ دارد و مطلب کاغذچه

لازم است اداره کر دارند مسلم است آن راهها از برای تمام مردم مذکول حالت حالیه خواهد بود
حاج یا هدایت الدوّله - در این حصر اداره است خانه در این فقره اول از فصل سوم صحبت شد که اشخاصی که میخواهند به تو سلط کالاسکه بادر شکه کرایه مسافرت کنند آیا باید مجبور باشند که از استخانه کرایه کنند یا از غیر استخانه هم ممکن است در صورتی منزل بمنزل مال هو پ نکنند کرایه کنند بعد توضیح دادند که در این از این حصر مسافرت بعنوان پست است با این معنی که اگر چنانچه شخصی بخواهد بادر شکه شخصی خودش یا با در شکه کرایه مسافرت بکنند ممکن است باز در مقام توضیح کنند کار و ان شامل در شکه کرایه هم هست این سفر کما در خدمت آفایان و کلا از شیاز میآمدیدن در اصفهان اداره است خانه میگفت امتیاز کرایه در شکه با استخانه است و اگر بخواهید از غیر استخانه در شکه کرایه گرفتید باید هر در شکه پک مبلغی باداره استخانه بدید در این صورت اگر امتیاز و این حصر با استخانه است دو دلت و مجلس همچه صلاح میدانند که امتیاز یک قسم از تجارت یعنی در شکه و کالاسکه کرایه دادن بادوات باشد یک مطلبی است و اگر چنانچه مراد از مسافرت بطریق پستی است یعنی با آن طریق که در ماده اول ذکر شده است که بتوسط دستگاههای پستی باشد باید در اینجا یک توضیعی بدینهند یا بشکه این قسم از مسافرت که بتوسط در شکه کرایه است از این احصار خارج گنند

هخخور - چنانچه سایقان هر ض کردم ممکن است در اینجا گنجانیده که مقصود دستگاههای شخصی و گرایه است پس اگر میخواهند بر گردد بکمپیوون و در اینجا اصلاح میشود رفیوس - آفای حاج اسدالله پیشنهادی داده اند فرستاده میشود بکمپیوون (فقره ثانی بضمون ذیل فرائت شد) ثانیاً - باکتهایا مرسلاتی که توسط بعضی از ادارات عمومی حمل میشود تعیین شرایط و حدودش با دولت است

رئیس - در فقره ثانی مخالفی نیست (مخالفی
نیز) (فقره ثالثه بضمون ذیل قرابو شد)
ثالثاً - مراسلاتی که اشخاص مختلفه تو سط کماشتنگان

خود برای یکدیگر میفرستند و مراسلانی که مردم با
پستخانه میبرند یا از پستخانه میگیرند.
رؤسی - در فقره نالله ایرادی هست
ارباب کمی خسرو - میخواستم توضیح بدهم
اسنکه نوشته مراسلانی که اشخاص مختلفه توسط

کماشتنگان خود برای یکدیگر میفرستند آیا غیراز
کماشتنگان ممکن نیست یک کسی اگر گماشته نداشته
باشد توسط غیر بفرستد و دیگر آنکه آیا ز شهری
بشهری میتوانند بفرستد یا مقصود داخله شهر است
عبارت بعد چنین میرساند که مقصود داخله یک شهری
است چون اینجا مبنیویسد مرا اسلامی را که به یستخانه

میبرند و یا ز پستخانه مبکرند خوب است آقای مخبر
توضیح بدنهند که مقصود چیست
میخپر - اینجا مراد از اشخاصی است که بتوسط
گماشته خودشان میفرستند و الا بتوسط غیر همان
پست است و این ماده هم راجع به رو وهم راجع با اطراف
خواهد بود که بتوسط نوکر شان میتوانند نوشتجات
خود را برقرار و اداره پست مانع نخواهد بود .

رئیس - در این قسمت هم ایرادی نیست .
(جزء ششم بهمودون ذیل قرائت شد)
سادساً - حمل و نقل منظم و مرتب مرسوله
های سربسته از هر قبیل که وزنشان از ۲ هن تبریز
تجاوز ننماید .
(این قبیل بسته‌ها امانات پستی نامیده می‌شود)
(در این فقره هم مخالفی نبود - جزء اول فصل سوم
بهمودون ذیل قرائت شد)
فصل سوم - فقرات ذیل از امتیاز انحصاری اداره
پست خارج است .
اولاً - حمل و نقل مسافرین و اثاثه آنها در صورتی
که با وسائل شخصی یا با کاروان و یا باراهم آهن و یا
با وسائلی که امتیاز آنها قبل از وضع این قانون
داده شده مسافرت می‌نمایند و حمل مسافرین و بته
آنها در طرقی که حالیه عرابه‌رو هستند همچنین
حمل مسافرین و بته آنها بواسیله دستگاههای کرايه
که بقیه حیوانی یا مکانیکی در شهرها و نقاط پر جمعیت
و اطراف آنها حرکت و حمل مسافر می‌نمایند و مالیات
را نیز می‌بردارند .
رئیس - مخالفی نیست .
ارباب گیوه خسرو و - بنده اینجا یك توضیعی
از آفای مغرب می‌خواهم در این قسمت که نوشته
شده (در طرقی که حالیه عرابه‌رو نیستند) عرابه‌رو
دو قسم است بکی طبیعی و یکی دیگر اینکه شوسه کرده
باشند اگر طبیعی است مخالف با منافع عمومی است

اگر غیر طبیعی است و مقصودشان راههای است که از طرف دولت خرج شده و اصلاح شده است توضیح بدهند.
بهبود — مقصود از راههای است که اداره بست لازم می‌داند دستگاه بگذارد حالاً اعم از این که طبیعی باشد یا شووه آنوقت در اینجا انհصار با اداره پست می‌شود وقتی که در راهی اداره پست خودش دستگاه نداشته باشد البته از امتیاز اداره پست خارج است.

محمد دهاشم میرزا — بنده عرضی که آنوقت کردم حالا تکرار میکنم می فرمایند قبل از آنکه اداره پستخانه دستگاه ناسیس کند آن راهها را از انحصار خارج است در صورتی که بعضی جاها

را نهاده های معمولی حمل و نقل میکنند مثلاً ااه مازندران و خیلی راههای دیگر هست که ممکن است باین زویها عربه رو بشود و دستگاههای اسپی بندند و مسافرین را حمل و نقل کنند چرا باید آنجا از انحصار خارج باشد بنه معنیش را نمی داشت

معاون وزارت پست و تلگراف این مطلب را تصدیق میکنند حق با جنابهای است در راههایی که خرج نکرده است باید انحصار بخودش بدهد ولی مقصود از حمل و نقل در این ماده راههایی است که باعابر میتوانند حرکت کنند یعنی در اینجا مخارجی کرده باشند و توضیح آن عرض میکنند که مقصود داره بودست این راهها هم داخل این امتیاز باشد و ویسند راههایی که پست را حركت میدهد چه رایdro و درشکهرو و کالسکهزو باشد بالسب و سائر سائل نقليه جزء انحصار است حالا آنجا هایی که لازم باشد این قانون امتیاز داده شده است و سالها ممکن است عرض نمی کنم ولی، جاهایی که با

بست و انحصار کردن این است که بتوانند با نواب راه فراری بددهد و بعد از آن قرارداد و قتی کاین قانون از مجلس بگذرد و تصویب شود که اغلب این راهها را با یک مخارج خیلی جزئی شو سه گردید مردم با کمال سهو ل بتوانند حرکت کنند و مقصود از این ماده اینست و بالته مسلم است مادامیکه این قانون نگذشته است و آن قرارداد بسته نشده است نمیتوان آن را هاراب طوری که مجب بست را حرکت می دهند یا اینکه حالا را برآورده و سمت و بعد ممکن است آن وسائل را فراهم کرد هیچ مضر تی هم ندارد چه تش چیست که باید از انحصار ارج باشد .

نهخبر — گمان میکنم این قسم راهها خارج از انحصار باشد ولی با این وصف بسته بنتظر اداره است که اگر تو انت در طرقی که حالیه عربه و

حمل آن مشکل است و این یک چیزی است که هر چه بخواهند و سعی بدهند میتوانند بنا بر این فقره که در دراینجا نوشته شده زیادی است.

محمد هاشم هیرزا — آن قسمتی را که آقای حاج شیخ اسدالله در اول فرمودند پنهنه تصور میکنند میگردید میخواهند بفرمایند بااینکه یست در این موارد حمل اشیاء را قبول نمیکنند چرا انحراف داده اند چنان که آقای مخبر فرمودند پنهنه نیز عرض میکنند که ممکن است آن گونه اشیائی را که حمل آن از برای اداره پست مشکل است بوسایل دیگر حمل نمایند ولی آن قسمتی که بفرمایند اداره یست میتواند بیل خودش از قبول حمل بعضی اشیاء امتناع نمایند پنهنه تصور نمیکنند که اداره یست بتواند بیل خودش از حمل بعضی اشیاء امتناع نماید این یک چیز مشکلی نیست البته اداره یست چیزی را که بتواند حمل نمیکند و بجهت همین مطلب اداره دایر کرده است در اینصورت به طور امتناع خواهد کرد.

رئیس — سایر آقایان موافق هستند معلوم میشود مذاکرات کافی است.

(فقره نالث بضمون ذیل فرائت شد).
ثالثاً — اشیائی که بعلت حجم یا وزن یا طریقه

لغاف پنهنه حملشان توسطه یست اشکال دارد
رئیس — در این باب مخالفی نیست اظهاری نشد) (فقره چهارم بضمون ذیل فرائت شد).

رابعاً — اشیائی که وسایل حمل و نقل حاضره برای حملشان کافی نیست.

رئیس — در فقره چهارم ملاحظاتی هست یا نیست — (مخالفتی نشد و فصل هشتم به این مضمون فرائت شد)

فصل هشتم — اداره یست با تصویب دولت عده و مکان وظایف یست خانه هارا تعیین نموده ترتیب برداشتن مراسلات را از جعبه های یستی و ارسال و توزیع آنها مقرر میکاردد.
رئیس — در فصل هشتم ملاحظاتی نیست (اظهاری نشد).

فصل نهم — دولت بر طبق قانون اساسی بوسیله قرار داد های بین المللی ارتباطات یستی را باهمالک خارجه محکم نموده و حقوق یستی که از این بابت دو مملکت ایران باید دریافت شود تعیین مینماید.

رئیس — در فصل نهم ملاحظاتی هست.
آقا سید فاضل — پنهنه عرض میکنم این قرار داد های بین المللی که اداره یست راجع بقراردادهای بین المللی میبندد باید در تحت موادی باشد و از تصویب مجلس بگذرد.

رئیس — آقای مدرس مخالفید.
مدرس — پنهنه غرض همین است این مطلب را باختیار یست و گذار کردن که قراردادی با سایر دولت بنماید پنهنه صحیح نمیدانم و عرض میکنم که این مسئله باید در تحت موادی باشد و بتصویب مجلس بررسد ابدأ مابهیج وزارت خانه و اداره همچو اختباری نمیدهیم.

خبر — گمان میکنم که آقا در اینخصوص دقتی نفرموده اند بواسطه اینکه بعضی قراردادهای بین المللی که میشود چیزی نیست که اداره یست به مجلس پیشنهاد گند و بتصویب بگذرد و این قرار

(فقره اول از فصل هفتم بضمون ذیل فرائت شد)
فصل هفتم — اداره یست در حمل و نقل اشیاء ذیل مجبور نیست

اولاً اشیاء : شکستنی و اشیائی که بحضور دست خوردن چونی ضایع میشود
رئیس — در این فقره مخالفی هست یا نیست (اظهاری نشد) (فقره دوم بضمون ذیل فرائت شد)
ثانیاً اشیائی که بار کردن و محافظت آنها مشکل است

حاج شیخ اسدالله — بعد از آن که اداره پستخانه امتبازی را میگیرد و حمل و نقل اشیاء بطور پیشتر منحصر با اداره یست میشود آنوقت برای بعضی چیزهایی که حمل آن زحمت دارد عذر بپارورد و بگویید حمل آن مشکل است و نمیتوان حمل کنم تصور میکنم این مطلب را میگذرد آنوقت بگویند حمل فلان چیز مشکل است معلوم است حمل کایه اشیاء مشکل است باید اداره یست که حمل اشیاء را منحصر به خود نمیکند اسباب آسایش مردم را فراهم کند و بغیر از آن چیزهایی را که در فقرات ذیل مصرح است رد کردن باقی انسانات را به عنوان اینکه مشکل است پنهنه صلاح نمیدانم.

خبر — آقایان مبدانند بسیاری از اشیاء هست که اداره یست نمیتواند حمل و نقل آنها را قبول کند فرضاً یک تختخواب یا یک چرخ اتومبیل باداره یست میگذرد که آنها را حمل و نقل نماید البته حمل آنها از برای اداره یست خیلی مشکل است وسایل حمل و نقل آنها را ندارد بنا بر این اداره یست مردم را آزاد میگذارد که به وسیله میتوانند این قبیل اشیاء را حمل و نقل کنند و اداره یست مجبور نیست آنها را حمل کند

رئیس — آقای سردار سعید و محمد هاشم —

میرزا موافقند
سردار سعید — اینکه نوشته اند اشیاء شکستنی ۰۰۰

حاج شیخ اسدالله — اما اینکه بفرمایند حمل تختخواب و امشال آن از برای اداره یست مشکل است پنهنه هر ضمیکنم این یک چیزی است که ممکن است آنرا قطمه قطمه کرد و حمل نمایند واینکه بفرمایند حمل و نقل بعضی اشیاء دیگر از برای اداره یست مشکل است ولو از حمل آن برای اداره یست موجود نیست اگر فقره چهارم رجوع فرمایند تصریح دارد باینکه اشیائی که وسایل حمل و نقل حاضر برای حملشان کافی نیست اداره یست در حمل آن مجبور و خواهد بود اما اینجا بطور اجمال می نویسد اشیائی که حمل و محافظت آنها از برای اداره یست مشکل است پنهنه اینرا یک چیز غریبی میدانم که اداره یست حمل بعضی اشیاء را از عهده خود خارج بگذارد و بگویید اداره مجبور به حمل آنها نیست در اینصورت هر چه بادره یست بدنه و میلش نباشد حمل کند میگویند

باید منعقد شود و باین کار رسیدگی کند حاج ملا شمس الدین تلگرافی از هر اراق مخابره نموده اند و از نایندگی استعفا داده اند فرائت می شود .

(بضمون ذیل فرائت شد)
توسط جناب اجل آقای حاج سهم الملک نایندۀ محترم عراق مقام منبع مجلس مقدس شورای ملی شیدالله ارگانه .

بواسطه اصرار اهالی در اقامه و بعضی امورات شخصی از نایندگی مجلس مقدس استعفا مینمایم و از خداوند تعالی مسئلت مینهایم که آنچه از قدرت خود میدانم از خدمات باسیس مقدس و حفظ آسایش هامه آن غفلت نکنم — شمس الدین الحسینی رئیس — آقایان قبل از اینکه تشریف بپرند یکنفر بجای آقای سردار منصور بحضور کمیسیون قوانین مالیه و یکنفر بجای آقای حاج امیر نظام برازی کمیسیون نظام معین خواهند فرمود دو نفر ناظر هم الان بفرعه معین میشود

(آقایان سليمان میرزا و حاج شیخ محمدحسین استرا آبادی بحکم فراغ معین شدند)

رئیس — دستور روز شنبه مذاکره در طرح قانونی راجع بمنع خروج مسکوکات طلا و نقره و بقیه قانون راجع به پست مخالفی نیست

مصطفی السلطنه — پنهنه مقدمه ای نیست که اگر تصویب بفرمایند قانون تشکیلات وزارت مالیه هم برای شور دوم مجلس بیاید چونکه وضع مالیه خیلی بی ترتیب است و اگر این قانون زودتر از مجلس بگذرد بهتر خواهد بود

سردار محظوظ خبر — کمیسیون قوانین مالیه برای روز شنبه نخواهد رسید

رئیس — چون میدانستم حاضر نیست از این جهت جزء دستور هر ضمیکرم از آقایان خواهش دارم در موقع افتتاح جلسه سروفت حاضر شوند (مجلس تقریباً نیم ساعت از شب گذشته ختم شد)

جله ۳۶

صورت مشرح مجلس روز شنبه ۲۳۴ شهر جمادی الآخریه ۱۳۳۴

مجلس تقریباً دو ساعت و نیم قبل از غروب در تحقیت ریاست آقای موتمن الملک تشکیل و صورت مجلس روز یزد شنبه ۲۱ فرائت شد

غایبین بدون اجازه — آقای حاج امام جمعه — آقای حاج سید اسدالله قزوینی — حاج شیخ اسماعیل — آقای حاج میرزا اسدالله خان

غایبین با اجازه آقایان مرآت السلطنه — وقار السلطنه — حاج میرزا افضلعلی آقا — طباطبائی

رئیس — در صورت مجلس آقایان ملاحظاتی دارند یانه (اظهاری نشد) (ملاحظاتی نیست صورت مجلس تصویب شد راجع به پیشنهاد آقای سليمان

میرزا در باب منع صدور مسکوکات که به هیئت دولت فرستاد شد از قرار معلوم هیئت دولت هم موافق است در این صورت با ایستی در موقع تقدیس کمیسیون

قوانین مالیه منعقد شود ماده که لازم است نوشته شود و بعد از آن میآورند مجلس و در این باب رأی بگیریم عجالتاً مشغول بشویم بهداشتگر قانون یستی

از فصل هفتم